

CUM SĂ DEVII O PERSOANĂ CARE UMBLĂ PE APĂ

Lecții de credință

ANDREW WOMMACK

Tradusă din limba engleză de Magda Zaharie

Editura Gold Books

Baia Mare

2024

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WOMMACK, ANDREW

Cum să devii o persoană care umblă pe apă : lecții de credință / Andrew Wommack ; trad. din lb. engleză de Magda Zaharie. - Baia Mare : Gold Books, 2024

ISBN 978-630-6622-17-7

I. Zaharie, Magda (trad.)

2

Titlul original: *How to Become a Water Walker: Lessons in Faith*

© Copyright 2015 Andrew Wommack Ministries

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Gold Books. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Gold Books. Dacă nu este specificat altfel, toate citatele biblice sunt preluate din traducerea Fidela 2015 a Bibliei (BTF2015).

NTRL (Noua Traducere în limba română a Bibliei).

VBRC2020 (Versiunea Biblia Romano-Catolică).

KJV - traducere liberă din versiunea în limba engleză a Bibliei King James.

Cum să devii o persoană care umblă pe apă: Lecții de credință - Andrew Wommack

Copyright © 2024 GOLD BOOKS, Baia Mare, Liliacului 16

e-mail: contact@goldbooks.ro, www.goldbooks.ro

Traducerea și editarea: Magda Zaharie

Corectura: Manuela Daniela Rus

Tehnoredactarea: Nicu Zaharie

ISBN: 978-630-6622-17-7

Cuprins

Introducere	7
CAPITOLUL 1 Domnul a vorbit	9
CAPITOLUL 2 Ar fi trecut pe lângă ei	17
CAPITOLUL 3 Îndrăzniți	23
CAPITOLUL 4 Nu vă temeți	31
CAPITOLUL 5 Un cuvânt de la Dumnezeu	41
CAPITOLUL 6 Caută ceva mai mult	49
CAPITOLUL 7 Cum ceri?	57
CAPITOLUL 8 Ieși din barcă	63
CAPITOLUL 9 Fă un pas prin credință	71
CAPITOLUL 10 Credința Îi este plăcută lui Dumnezeu	79
CAPITOLUL 11 Din cauza necredinței	85
CAPITOLUL 12 Doar crede	93
CAPITOLUL 13 Necredința te va scufunda	101
CAPITOLUL 14 O credință pură	111
CAPITOLUL 15 Antrenează-te	119
Bun venit în noua ta viață!	125

Introducere

Fiecare dintre noi avem situații în viața noastră care par că ne vor ucide și avem nevoie de o minune de la Dumnezeu. Dacă nu te regăsești în această situație acum, așteaptă, căci va fi așa. Dacă vrei ca viața ta să conteze pentru Dumnezeu, vei ajunge într-o furtună care te-ar putea ucide înainte de a ajunge la destinație. Noi avem un Dumnezeu supranatural și, dacă vei fi cu adevărat disponibil, El te va conduce să faci lucruri care depășesc cu mult capacitatea ta naturală. Prin urmare, dacă Îl cauți cu adevărat pe Dumnezeu, ar trebui să existe ceva spre care să tinzi și pentru care să te încrezi în El.

Real vorbind, asta făceau Petru și restul ucenicilor lui Isus în Matei 14. Ei s-au trezit într-o situație periculoasă și aveau nevoie de o minune. Așa că, Petru a ieșit din barcă și a umblat pe apă. El a făcut ceva ce nimeni din toată istoria înregistrată nu a mai făcut vreodată, în afară de Isus!

Povestea aceasta este plină de lecții pentru noi, astăzi. Exemplul lui Petru ne arată importanța Cuvântului lui Dumnezeu, ce putem face pentru a ne menține credința după ce coborâm din barcă, cum putem evita scufundarea și multe altele. Aplicând adevărurile din cartea aceasta, vei îmbunătăți radical modul în care primești de la Dumnezeu.

Aceste lecții despre credință nu sunt doar pentru cei super spirituali – acesta este creștinismul de bază! Deși Dumnezeu

vrea ca fiecare credincios să umble pe apă, foarte puțini o fac. În loc să se încreadă în El pentru o minune, majoritatea creștinilor se agață de barcă, căutându-și siguranța acolo. Chiar dacă barca se scufundă rapid, cel puțin au companie. Cu toți ceilalți scufundându-se în același ritm, ei se consolează, gândindu-se: *Suntem cu toții în aceeași barcă!*

Nu te mulțumi cu ceea ce face lumea. Dumnezeu ne cheamă la un nivel de viață mai înalt. Să ieșim cu credință și să umblăm pe apă. Vom vedea minuni mai mari ca oricând!

Capitolul 1

Domnul a vorbit

În Matei 14, Isus a hrănit cinci mii de oameni cu cinci pâini și doi pești. Luând în considerare femeile și copiii prezenți, ar fi putut fi peste zece, cincisprezece sau chiar douăzeci de mii de oameni! Apoi, imediat după această minune...

„Și imediat Isus a constrâns pe discipolii săi să intre într-o corabie și să treacă înaintea lui de partea cealaltă, în timp ce el dădea drumul mulțimilor. Și după ce a dat drumul mulțimilor, a urcat pe un munte să se roage, la o parte; și pe când s-a făcut seară, era acolo singur. Dar corabia era deja în mijlocul mării, aruncată de valuri; fiindcă vântul era împotriva” (Matei 14:22-24).

Observă faptul că, Biblia spune că Isus i-a constrâns pe ucenicii Săi să intre în corabie și să treacă de partea cealaltă. El nu

le-a spus să meargă doar până la jumătatea drumului și apoi să se înece. Acest aspect este important!

Cuvântul lui Dumnezeu

Aceste cuvinte, despre a trece de partea cealaltă au fost rostite de Creatorul (Coloseni 1:16). Isus a fost Cel Care a vorbit și acel lac a început să existe. Toate cuvintele Sale aveau aceeași putere creatoare. Atunci când Domnul spune ceva, există un scop pentru aceasta. El nu Își răcește gura degeaba. Nu rostește niciun cuvânt fără folos. Dacă Domnul ți-a spus vreodată ceva, El a fost serios cu privire la fiecare cuvânt rostit. Tot ceea ce spune Dumnezeu este semnificativ!

Ucenicii nu s-au gândit Cine era Cel Care le-a spus să facă acest lucru.

„La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. ... Toate lucrurile au fost făcute de El și fără El nu a fost făcut nimic din ceea ce a fost făcut” (Ioan 1:1,3).

Acest pasaj continuă, spunând că Isus era acel Cuvânt.

Dumnezeu a creat totul prin cuvântul gurii Sale și El a făcut aceasta prin Isus. Domnul susține...

„Toate prin cuvântul puterii Lui” (Evrei 1:3).

Toate lucrurile din această lume se țin împreună prin integritatea Cuvântului Său...

„și în El se țin toate împreună” (Coloseni 1:17, NTLR)

Dumnezeul Care a creat toate lucrurile fizice, inclusiv vântul, valurile și apa cu care urmau ei să se confrunte, era Isus. Isus era forța mamă și El a spus: „Urcați și treceți de partea cealaltă!” Aparent, ucenicii nu au înțeles cu Cine aveau de-a face.

Copleșiți de circumstanțe

Ucenicii întrezăriseră Cine era Isus, dar ei nu păstrau acest lucru în prim-planul gândurilor lor. Deși Petru mărturisise cu câteva capitole înainte: „**Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului Celui Viu**” (Matei 16:16), el nu gândea așa acum. De fapt, Biblia spune că ei au fost șocați să Îl vadă umblând pe apă, pentru că inima le era împietrită. Ei nu au avut în vedere – nu au meditat, nu au reflectat, nu s-au gândit la minunea pe care tocmai o văzuseră.

„Și au fost uimiți peste măsură în ei înșiși și se minunau. Fiindcă nu au avut în vedere miracolul pâinilor, fiindcă inima lor era împietrită” (Marcu 6:51-52, KJV).

Dacă s-ar fi gândit cu adevărat la Cine era Cel Care le-a spus să facă acest lucru și la ceea ce tocmai făcuse El, nu ar fi fost atât de copleșiți. Omul Acesta tocmai luase cinci pâini și doi pești, hrănind aproape douăzeci de mii de oameni. Nu doar atât, dar după ce toată lumea a terminat de mâncat a rămas mai mult decât atunci când a început! Dacă ucenicii s-ar fi concentrat la această minune, ei nu ar fi fost șocați să Îl vadă pe Isus înfăptuind alta. S-ar fi așteptat la aceasta. Sau ar fi putut să ia cuvintele lui Isus, să le creadă și apoi să potolească furtuna sau

să meargă pe apă până pe partea cealaltă. Asta a vrut Domnul ca ei să facă.

În mijlocul acelei furtuni, ucenicii s-ar fi putut baza pe cuvântul Domnului pentru ei și ar fi putut spune: „El nu ne-a spus să mergem în mijlocul lacului și să riscăm să ne înecăm!” Ucenicii Îl văzuseră deja pe Isus poruncind vântului și valurilor să înceteze (Marcu 4:39). Ei ar fi putut să se bazeze pe acest exemplu și să își folosească credința pentru a potoli furtuna actuală, așa cum L-au văzut pe Isus făcând anterior.

Poți spune: „Dar, Andrew, aceasta a fost o furtună puternică!” Majoritatea oamenilor le-ar găsi ucenicilor scuze în acest caz și i-ar compătimi. Dar ei nu erau ucenicii unui om obișnuit, iar instrucțiunile pe care le aveau de a trece de partea cealaltă nu erau doar niște cuvinte lipsite de putere. Ei aveau ceea ce le trebuia pentru a îndeplini instrucțiunile lui Isus. Doar că au redevenit carnali și au uitat toate lecțiile supranaturale care le-au fost predate în acea zi.

Marea Galileii are doar aproximativ 12 kilometri lățime și 20 kilometri lungime. Am fost acolo. Ne-am dus pe apă într-un vas turistic numit „Barca lui Isus” și am dat învățătură despre lucrurile care s-au întâmplat acolo și care sunt consemnate în Evangheliile. A fost o experiență plăcută! Însă aceasta nu este o mare uriașă, iar destinația ucenicilor era la doar aproximativ 6 kilometri distanță.

„De ce sunteți așa de fricoși?”

Ucenicii s-au urcat în barcă și au pornit de la țărm pe la asfințit, ceea ce putea fi oricând între orele șase și opt seara (Marcu 6:47). Totuși, era pe la garda a patra a nopții – undeva între ora

trei și ora șase dimineața, atunci când Isus a venit la ei (Marcu 6:48). Așadar, într-un interval de șapte până la doisprezece ore, ei au parcurs doar trei kilometri, sau ceea ce în mod normal ar fi fost o călătorie de o oră. Majoritatea oamenilor ar spune: „Omule, nu îi poți învinui. Uite ce e, vântul era foarte puternic!” Dar, din nou, acest lucru se datorează faptului că noi preamărim lucrurile fizice, naturale, în loc să Îl preamărim pe Dumnezeu pe care Îl slujim.

Atunci când Domnul le-a vorbit ucenicilor aici, El nu i-a lăudat și nu le-a spus: „Băieți, Îmi pare rău. Este vina Mea. Nu ar fi trebuit să vă las singuri pe mare. Eu sunt responsabil. Ar fi trebuit să fiu acolo și să fac ceva”. Nu, nu acesta a fost răspunsul Domnului. El Se aștepta ca ei să se descurce mai bine decât au făcut-o. Se aștepta ca ei să ajungă pe partea cealaltă, așa cum îi instruiseră. Tot așa, cred că Domnul se așteaptă ca și noi să ne descurcăm mai bine decât o facem cei mai mulți dintre noi. Noi avem promisiunile Sale. Doar că nu le credem.

Mulți oameni se identifică cu ucenicii și spun: „Înțeleg exact cum s-au simțit. Este greu să îți păstrezi credința când ești în mijlocul unei furtuni!” Deși Domnul înțelege și are milă de noi, acest lucru nu este normal. Poate fi normal, potrivit celor care nu Îl cred pe Dumnezeu, dar nu aceasta este viața creștină normală.

Noi trebuie să Îl recunoaștem și să ne concentrăm asupra Celui pe Care Îl slujim, asupra poruncii pe care ne-a dat-o și asupra a ceea ce El a făcut deja. Dumnezeu nu te-a chemat să pierzi această luptă și să fii un ratat. El nu te-a chemat să mori din cauza unei boli sau să trăiești într-o asemenea sărăcie, încât să nu poți împlini voia Sa. Dumnezeu te-a făcut un învingător al lumii (1 Ioan 5:4)! Trebuie să începi să meditezi la promisiu-

nile și la cuvintele pe care ți le-a spus Dumnezeu. În loc să fii biruit de problemele tale, îți vei birui problemele prin promisiunile Sale.

Atunci când Isus le-a vorbit ucenicilor, El nu le-a spus: „Mergeți o parte din drum. Apoi, dacă este o liniște absolută, s-ar putea să reușiți. Dar dacă se iscă o furtună, ați încurcat-o!” Nu, El le-a spus să treacă de partea cealaltă. Ei au avut un cuvânt din partea Dumnezeului Creator, iar dacă și-ar fi pus toată încrederea în acel cuvânt, ar fi putut să se ridice în fața acelei furtuni și să o înfrunte. Ar fi putut să umble pe apă așa cum au făcut Isus și Petru!

Până peste cap sau ești prudent?

Acest exemplu al lui Isus umblând pe apă spre ucenicii Săi este consemnat în trei dintre Evangheliile (Matei 14:22-33; Marcu 6:45-52 și Ioan 6:15-21). Ioan 6 ne arată încă un detaliu important:

„Atunci cu voce bună L-au primit [pe Isus] în corabie; și îndată corabia a sosit la țărmul spre care mergeau”
(Ioan 6:21).

Ucenicii și Isus au fost transpuși la trei kilometri, pe partea cealaltă! Ce minune! Corabia și toți cei aflați în ea au fost transportați instantaneu pe partea cealaltă, acolo unde Isus le spusese inițial să meargă. Este foarte posibil ca acest lucru să se fi întâmplat pentru ei chiar înainte ca Isus să apară pe scenă, dacă ei ar fi rezistat și ar fi crezut.

Atunci când Dumnezeu ne poruncește să facem ceva, tot ceea ce există în creație trebuie să își plece genunchii în fața a

ceea ce spune El. Singurul motiv pentru care acest lucru nu se întâmplă este faptul că puțini oameni cred cu adevărat. Noi ne lăsăm copleșiți de furtunile vieții. Dacă am avea această atitudine de credință, experiența noastră s-ar schimba. Dacă ucenicii ar fi avut această atitudine, ar fi avut o experiență complet diferită.

„Dar corabia era deja în mijlocul mării, aruncată de valuri; fiindcă vântul era împotriva” (Matei 14:24).

Câteodată, Dumnezeu ne va spune să facem lucruri care sunt împotriva fluxului normal al naturii. Dumnezeu trăiește în tărâmul supranatural, iar dacă noi Îl urmăm cu adevărat pe El, și noi vom trăi acolo. Dacă nu suntem supranaturali, suntem doar superficiali. Domnul vrea ca noi să trecem împreună cu El pe tărâmul nelimitat, supranatural.

Poate că Domnul a pus în inima ta lucruri care par absolut imposibile. Vântul, valurile și furtunile vieții vin împotriva ta și pare că te-ai putea îneca. În loc să împlinești voia lui Dumnezeu, pare că vei muri încercând să o faci. Dacă nu ai simțit niciodată că ești până peste cap în ceva, acest lucru se datorează probabil faptului că ești foarte prudent. Asumă-ți niște riscuri. Acolo cresc toate roadele. Coboară din barcă și începe să umbli pe apă!

Capitolul 2

Ar fi voit să treacă pe lângă ei

„Și Isus a mers la ei în a patra gardă din noapte, umblând pe mare. Și când discipolii L-au văzut umblând pe mare, s-au tulburat, spunând: „Este un duh”; și de frică au strigat” (Matei 14:25-26).

Observă cum consemnează Marcu acest lucru:

„Și i-a văzut chinuindu-se cu vâslirea fiindcă vântul era împotriva lor; și cam pe la garda a patra a nopții a venit spre ei umblând pe mare și ar fi voit să treacă pe lângă ei” (Marcu 6:48).

Isus se ruga pe muntele de pe care se vedea marea Galileii. El se afla în aceeași furtună, așa că știa ce se întâmplă. Nu este ca și cum El era indiferent față de nevoile ucenicilor. Domnul știa exact prin ce treceau ei, pentru că și El trecea prin aceasta. Era 100% conștient de problema lor!

Este rezonabil să presupunem că, motivul pentru care Isus a coborât și a început să umble pe apă a fost pentru a-i putea salva pe ucenici. Însă, chiar dacă El S-a apropiat pentru a-i ajuta, El a făcut să pară ca și când „**ar fi voit să treacă pe lângă ei**” (Marcu 6:48). Cu alte cuvinte, deși pare limpede că Domnul a venit în ajutorul ucenicilor, S-a prezentat și chiar s-a apropiat suficient de mult încât ei să Îl poată vedea, Scriptura spune, totuși, că El ar fi voit să treacă pe lângă ei.

Gândește-te la aceasta! Pare evident că El venea să îi ajute. Cu toate acestea, El nu a alergat pur și simplu acolo, dând din mâini și strigând: „Băieți, nu intrați în panică! Eu sunt! Am venit să salvez situația!” Domnul li S-a revelat, dar era responsabilitatea lor să Îl cheme prin credință, să întindă mâna, să solicite și să-și însușească puterea Sa care face minuni. El li s-a revelat, dar ei ar fi trebuit să acceseze ceea ce avea El în Sine, pentru a putea primi această minune.

Responsabilitatea ucenicilor de a răspunde cu credință prezenței lui Isus este o paralelă perfectă cu modul în care Dumnezeu ne oferă minuni și astăzi. Nu contează care este situația ta. Dumnezeu știe prin ce trecem și El este atins de aceleași sentimente. Isus este prezent cu noi în circumstanțele noastre. Nouă ne revine să răspundem cu credință la prezența Sa.

Dumnezeu știe

Atunci când Saul L-a văzut pe Domnul pe drumul spre Damas, Isus i-a spus:

„Saule, Saule, de ce mă persecuți?” (Faptele apostolilor 9:4).

Saul nu L-a persecutat niciodată în mod personal pe Domnul Isus Cristos atunci când El a umblat pe pământ în trup fizic. El îi persecuta mai degrabă pe urmașii lui Isus de după înviere. Aceasta ne arată cât de personal ia lucrurile Domnul nostru. Orice i-ai face unui membru al trupului lui Cristos, Îi faci Lui.

„Întrucât ați făcut *acestea* unuia dintre cei mai neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut” (Matei 25:40).

Domnul știe prin ce treci. El îți cunoaște situația – fiecare sentiment, fiecare rană, fiecare nevoie. S-ar putea ca tu să te gândești uneori: *Nu știe nimeni problemele pe care le am*, și să simți că trebuie să I le explici lui Dumnezeu. Dar Cuvântul spune:

„Tatăl vostru știe de care lucruri aveți nevoie, mai înainte ca să I le cereți voi” (Matei 6:8).

„Vino cu îndrăzneală!”

Domnul a fost atins deja de sentimentul neputințelor noastre. El știe exact prin ce treci și ți se va revela (Evrei 4:15). El nu te lasă și nu te părăsește niciodată (Evrei 13:5). Dumnezeu este cu tine pentru a te scăpa din orice situație te-ai afla. Dar, așa cum li S-a arătat ucenicilor și ar fi voit să treacă pe lângă ei, și tu trebuie să Îi spui că ai nevoie de puterea Sa. Depinde de tine să...

„Să [te apropii] așadar cutezător de tronul harului, ca să [obții] milă și să [găsești] har pentru a ajuta în timp de nevoie” (Evrei 4:16).

A striga cu disperare și regret, spunând: „Doamne, nu mă iubești? Unde ești? Exiști? Îți pasă?”, nu înseamnă a-I cere ceva lui Dumnezeu. Din contră, înseamnă a-I lega mâinile, pentru că te îndoiești de Cuvântul Său. Te îndoiești de promisiunea că El nu te va lăsa și nu te va părăsi niciodată (Evrei 13:5).

Dacă ucenicii se gândeau că vor muri, înseamnă că ei se îndoiau de Cuvântul lui Dumnezeu. Isus le-a spus să urce în corabie și să treacă de partea cealaltă. El nu le-a spus: „Urcați în corabie și înecați-vă încercând să ajungeți pe malul celălalt”. Ei s-au îndoit de Cuvântul Său. Nu erau conștienți de cât de puternică era promisiunea pe care le-o făcuse El.

Putem doar specula cu privire la motivul pentru care ucenicii nu au strigat cu credință la Isus. Se pare că El a intervenit în favoarea lor, fără un răspuns cu credință din partea lor. Cuvântul spune că El „**ar fi voit să treacă pe lângă ei**” (Marcu 6:48). Este posibil ca ei să fi murit dacă nu ar fi intervenit Domnul și nu i-ar fi salvat.

Oamenii fac alegeri

Oamenii care aderă la un tip de învățătură extrem în privința „suveranității lui Dumnezeu”, se supără din cauza acestui adevar. Ei spun: „Nu se poate întâmpla nimic, decât cu voia sau permisiunea lui Dumnezeu. El orchestrează totul perfect, conform planului Său”. Greșit! Cuvântul lui Dumnezeu abundă de exemple care contrazic această presupunere falsă.

Dumnezeu vrea...

„Mai presus de toate... ca tu să prosperi și să fii sănătos, așa cum prosperă sufletul tău” (3 Ioan 1:2).

Cu toate acestea, oamenii îndură sărăcie și mor tot timpul de boli și maladii. De asemenea, Domnul...

„Nu dorește ca cineva să piară, ci toți să vină la pocăință” (2 Petru 3:9).

Cu toate acestea, Însuși Isus a spus că mulți vor pieri prin poarta cea largă care duce la nimicire și puțini vor intra pe poarta îngustă care duce la viața veșnică (Matei 7:13-14). Voia lui Dumnezeu nu se împlinește „în mod automat”. Ceea ce El Își *dorește* și ceea ce El *vrea* poate fi zădărnicit.

Acum, să nu fii derutat. Eu vorbesc despre voia lui Dumnezeu pentru viața unei persoane. Dumnezeu este atât de înțelept și de minunat încât, dacă Satana blochează într-un mod planul Său de ansamblu, Domnul va găsi o altă persoană și va face ca voia Sa să se împlinească în cele din urmă într-un alt mod. Nu mă îndoiesc defel de aceasta! La nivel individual, însă, mor oameni, iar Domnul nu ar fi vrut ca ei să moară. Voia lui Dumnezeu este ca ei să fie vindecați, dar, dintr-un motiv sau altul, ei nu primesc vindecarea pe care El a oferit-o deja. Dumnezeu nu vrea să aibă loc războaie, suferințe, tragedii, divorțuri etc. Nu El face ca aceste lucruri să se întâmple. Oamenii fac alegeri.

Crede-L pe Dumnezeu

Isus li S-a arătat ucenicilor Săi. El era acolo și puterea Lui era disponibilă. Este posibil ca ei să se fi înecat, pentru că nu I-au răspuns într-un mod pozitiv și nu s-au bazat pe capacitatea Lui supranaturală sub nicio formă.

S-ar putea ca și tu să te afli într-o situație de criză și să ai nevoie ca Dumnezeu să facă urgent ceva. S-ar putea să implori și să pledezi, dar dacă nu întinzi mâna cu credință, s-ar putea să te îneci. Trebuie să răspunzi în mod pozitiv la Cuvântul lui Dumnezeu, astfel încât acesta să prindă viață și să se ridice în tine. Dacă nu Îl crezi pe Dumnezeu, s-ar putea ca El să treacă pur și simplu mai departe. Nu câștigi în mod automat. Trebuie să Îl crezi pe Dumnezeu!

Pentru o privire mai aprofundată asupra acestui aspect, te rog să consulți mesajele mele de învățătură intitulate *The Sovereignty of God, God's Not Guilty și Spiritual Authority*.

Capitolul 3

Îndrăzniți

„Dar când L-au văzut umblând pe mare, au presupus că era un duh și au strigat” (Marcu 6:49).

Ucenicilor nu le venea să creadă că Isus mergea chiar pe ceea ce era pe cale să îi distrugă. Isus era atât de grozav și de stăpân pe situație!

Faptul că suntem copleșiți de furtună ne poate face să Îl ratăm pe Domnul și să nu recurgem la capacitatea Sa supranaturală. Nu putem crede că tocmai ceea ce ne copleșește pe noi este un nimic pentru Dumnezeu. Noi pierdem din vedere faptul că El poate merge pe deasupra problemei care este pe cale să ne înece. De multe ori, noi căutăm ca Domnul să fie la fel de îngrijorat și de supărat ca noi. Credem că El Își va frânge mâinile și va spune: „Aceasta este o problemă cu adevărat mare!” Dar acesta nu va fi niciodată răspunsul Domnului!

Unii oameni spun: „Omule, trebuie să ne rugăm! Avem nevoie de mulți oameni care să postească și să se roage împreună. Va fi nevoie de rugăciunea a două, trei sau patru sute de oameni într-un lanț de rugăciune, pentru că aceasta este o problemă atât de mare! Aș vrea să văd că Dumnezeu mai face și minunea asta! Nu sunt sigur că El chiar poate să o scoată la capăt!” Poate că nu folosesc această terminologie, dar exprimă același concept. Ei cred că Dumnezeu este la fel de copleșit ca ei.

Isus merge pe apă – chiar pe deasupra a ceea ce te copleșește. Oricare ar fi situația ta, ea nu reprezintă o problemă pentru Domnul. Chiar nu e mare lucru!

Nicio problemă pentru Isus

Singurul lucru care face ca ceva să fie o problemă mare este necredința noastră. Noi avem tendința de a amplifica cât de groaznică este problema noastră. Ți-ar prinde bine, însă, să privești lucrurile din perspectiva lui Dumnezeu și să realizezi că nu e mare lucru.

Isus mergea chiar pe deasupra a ceea ce făcea ravagii în jurul ucenicilor, iar ei au presupus că era un duh (Matei 6:49). Cu alte cuvinte, lor pur și simplu nu le venea să creadă că acel lucru nu îl deranja pe Dumnezeu. Ei nu puteau să creadă că El nu se afla în dificultate la fel ca ei. Probabil că ucenicii se gândeau: *Cu siguranță, aceasta care vine spre noi este vreun fel de arătare. Nu poate fi real. Isus nu poate merge pe deasupra apei. Acest lucru nu este normal. Nu este firesc!*

Dumnezeu nu este limitat pe tărâmul fizic, așa cum suntem noi. Și totuși, noi credem de multe ori că El este limitat.

Am fost întrebat: „Ai auzit vreodată ca cineva să fi fost vindecat de SIDA? Am auzit de cancere vindecate, dar nu de SIDA”. Nimic – absolut nimic – nu este imposibil pentru Dumnezeu. Bineînțeles că El poate face față SIDEI! Dar când ne gândim la un milion de dolari, cinci milioane de dolari, o rată pentru casă, o rată pentru mașină, sau orice de genul ăsta – atunci ne spunem: ”Acest lucru este prea mare chiar și pentru Dumnezeu”. Ne așteptăm ca El să spună ceva de genul: „Hei, pur și simplu nu pot să fac acest lucru într-un timp atât de scurt. Am nevoie de mai mult timp”. Dumnezeu nu este așa. El poate merge pe deasupra oricărui lucru care este pe cale să ne distrugă. Trebuie să ne obișnuim cu faptul că Dumnezeu este supranatural!

Toată lumea se luptă cu asta. Noi trăim uneori atât de adânciți pe tărâmul fizic, încât pur și simplu simțim ceva de genul: „Doamne, oare există vreo cale de ieșire din aceasta?” Întotdeauna există o cale de ieșire – nimic nu este prea dificil pentru Dumnezeu. Oricare ar fi problema noastră, Isus este deasupra ei. El nu este sub ea. Nu se scufundă. El este deasupra. Aceasta nu este nicio problemă pentru Isus!

Tulburat?

„Fiindcă toți L-au văzut și au fost tulburați. Și îndată a vorbit cu ei și le-a spus: «Îndrăzniți; Eu sunt, nu vă temeți!»” (Marcu 6:50).

Acest verset ne arată exact cât de stăpân pe situație este Dumnezeu. Lucrurile care te tulbură pe tine nu Îl tulbură și pe Dumnezeu. Și dacă ți-ai însuși ceea ce îți aparține în Cristos,

nici tu nu ar trebui să fii tulburat. Chiar nu ar trebui! De ce? Isus a spus:

„Îndrăzniți; Eu sunt, nu vă temeți!” (Marcu 6:50).

Domnul le vorbea unor oameni care au crezut, probabil, că se vor îneca. Ei ar fi putut ajunge în apă până la gât în cel mai scurt timp. Oamenii aceștia erau marinari. Nu erau niște bărbați care se speriau ușor. Nu era ca și cum ei s-au înspăimântat și se temeau de ceva ce nu era cu adevărat grav. În mijlocul acestei situații de criză, Isus le-a spus: „Îndrăzniți; Eu sunt, nu vă temeți!”.

Aceleași lucruri – ambalaj diferit

S-ar putea să te afli chiar acum într-o situație în care să simți că nu ai cum să te bucuri cu adevărat, până când nu vei vedea o izbăvire deplină. Dar poți să îndrăznești chiar acolo, în mijlocul ei. „Dar, Andrew, tu nu ai trecut prin ce trec eu!” Deși nu am fost probabil într-o situație identică cu a ta, Biblia spune:

„Nu v-a luat nicio ispită, decât ceva obișnuit omului” (1 Corinteni 10:13).

Dacă te gândești că situația ta este unică, te înșeli. Dacă te eschivezi de la încurajarea pe care încerc să ți-o dau, spunând: „Situația mea este mai rea decât a ta”, te eschivezi de la răspunsurile de care ai nevoie pentru a birui. Nu te-a răpus nicio situație, decât ceva obișnuit omului.

Eu am parte de aceleași lucruri, doar că vin ambalate într-un pachet și cu o fundă diferită. Dar am dovedit în viața mea de nenumărate ori că te poți bucura atunci când în lumea fizică

nu există niciun alt motiv în afară de credință pentru a face aceasta. Te poți bucura atunci când nu există nicio justificare, nicio probă, niciun fel de dovezi, cu excepția credinței tale!

„Tu ești un Dumnezeu bun!”

La începutul lunii martie 2001, eu și soția mea tocmai ne întor-sesem acasă după un zbor internațional. Nu ne-am culcat decât pe la miezul nopții. Apoi, la ora 4:15 dimineața, am primit un telefon de la fiul meu cel mai mare, care îmi spunea: „Tată, îmi pare rău să îți spun asta, dar Peter (fiul meu cel mic) a murit”. Mi-a spus ce s-a întâmplat, iar eu i-am spus: „Nu lăsa pe nimeni să îl atingă până nu ajung acolo. Primul raport nu este și ultimul!”

I-am spus soției mele ceea ce tocmai auzisem și ne-am rugat. Am poruncit viață din nou peste Peter. Apoi, am sărit din pat și ne-am îmbrăcat. A durat aproximativ o oră și cincisprezece minute pentru a ajunge cu mașina de la casa noastră la spitalul din Colorado Springs.

Pe drumul într-acolo, nu știam ce se va întâmpla. M-am rugat, am rostit și m-am încrezut în Dumnezeu pentru o minune. Știam că El avea pentru fiul meu mai mic mai mult decât ceea ce el experimentase. El nu trăia în plinătatea lui Dumnezeu. Știam că există ceva mai mult pentru el, dar, în același timp, există lucruri pe care o persoană le poate face pentru a scurtcircuita planul lui Dumnezeu în viața ei. Așa că, nu știam ce se va întâmpla.

După ce eu și Jamie ne-am rugat, nu am spus prea multe, pentru că nu voiam să ne exprimăm îndoiala și necredința. Într-un final, însă, eu nu am mai suportat. Necredința, triste-

țea și durerea începeau să pună stăpânire pe mine. Așa că, în timp ce conduceam, am început să spun: „Doamne, Tu ești un Dumnezeu bun!” Așa cum a spus Domnul în Marcu 6:50, am început să mă încurajez și să vorbesc împotriva fricii, spunând: „Tată, Tu ești un Dumnezeu bun. Indiferent dacă Peter trăiește sau nu, Tu ești un Dumnezeu bun. Nu Tu ai făcut acest lucru. Nu Tu l-ai provocat”. Și am continuat să Îl laud.

Pe măsură ce făceam aceasta, am început să îmi amintesc profețiile pe care mi le-a dat Domnul despre copiii mei, lucruri care nu se întâmplaseră încă. Biblia spune că tu te poți război războiul cel bun prin profețiile care s-au făcut mai înainte (1 Timotei 1:18). Așadar, m-am gândit: *Tată, dacă Tu ai profețit aceste lucruri, înseamnă că el trebuie să trăiască.* Așa că, am început să Îl laud pe Dumnezeu și, pe când am ajuns în Colorado Springs, eram entuziasmat și fericit. Mă așteptam să se întâmple ceva minunat.

Credința se bucură înainte

Peter era mort de aproximativ cinci ore și se înnegrise deja, dar atunci când am intrat în încăpere, fiul meu cel mare a spus: „Tată, la cinci sau zece minute după ce te-am sunat, Peter s-a ridicat pur și simplu”. Îi pusese deja etichetă la picior. Era dezbrăcat și pus într-un frigider. Îl declaraseră deja mort, dar el s-a ridicat!

Am vorbit cu asistentul despre aceasta și l-am întrebat de două ori dacă Peter chiar a fost mort. El mi-a spus: „Nu intră nimeni aici așa pentru ca mai apoi să plece în viață”.

„Deci, a fost mort?”

„Dacă acest lucru se va întâmpla vreodată, va pleca într-un sac pentru cadavre!”

Presupun că, din motive privind răspunderea, ei nu au vrut să spună că Peter a murit. Nu am un certificat medical care să „dovedească” faptul că fiul meu a fost mort, dar el se înnegrise deja și nu a mai respirat de cinci ore. Eu cred că Dumnezeu l-a înviat din morți. Însă, înainte ca această situație să se rezolve, eu L-am lăudat pe Dumnezeu, am fost plin de curaj!

S-ar putea ca și tu să te afli în aceeași poziție în care s-au aflat ucenicii atunci când Domnul le-a spus să îndrăznească. Furtuna era dezlănțuită încă. Poate că barca se scufunda. Părea că s-ar putea îneca. Totul era îngrozitor, dar Isus a spus: „Îndrăzniți. Eu sunt, nu vă temeți!”

Mulți oameni nu pot îndrăzni decât dacă își văd problemele fizice rezolvate. Apoi, după ce se rezolvă totul, ei îndrăznesc. Dar credința nu funcționează așa. Mai întâi trebuie să ai credință, să te împotrivești fricii și să îndrăznești în timp ce furtuna este încă dezlănțuită și barca se scufundă. După aceea vei vedea minunea. Gândește-te la aceasta. Dacă Domnul nu ar fi dorit altceva decât ca ucenicii Săi să îndrăznească, El ar fi putut să potolească mai întâi furtuna și atunci ei ar fi fost bucu-roși. Dar El le-a spus să îndrăznească înainte de a potoli furtuna. Aceasta pentru că ei ar fi trebuit să acționeze cu credință. Probabil că El încerca să provoace un răspuns plin de credință din partea lor. El caută același lucru de la noi astăzi.

Oricine poate îndrăzni și învinge frica odată ce furtuna se oprește și barca este transpusă pe partea cealaltă, dar este nevoie de credință pentru a te bucura înainte de a ști care va fi rezultatul!

Capitolul 4

Nu vă temeți

Ești în mijlocul unei furtuni în viață? Se umple barca ta rapid cu apă? Simți că ești pe cale să te îneci? Dacă da, atunci Isus îți spune chiar acum:

„Îndrăzniți; Eu sunt, nu vă temeți!” (Marcu 6:50).

Înțelegerea pe deplin a acestui adevăr este suficientă pentru a te face să strigi! Cuvântul lui Dumnezeu va prinde viață și te va face să te ridici în interior, iar dacă te ridici în interior, în cele din urmă te vei ridica și în exterior. Atunci vei vedea circumstanțele tale fizice schimbându-se. Atunci vei merge pe apă!

Înțelegere sau credință?

Odată, vorbeam la biserică cu un bărbat cu care mă rugasem pentru vindecare. Deși a văzut o oarecare îmbunătățire în trupul său, problema principală era că el fusese descurajat și rănit

în atitudinea și emoțiile sale. După ce mi-a ascultat mesajele de mai multe ori, a început în sfârșit să le înțeleagă. El mi-a spus: „Chiar cred că, dacă mă pot încuraja și ridica pe dinăuntru, atunci mă voi ridica și în exterior”.

Am răspuns: „Așa este!”

El începea să înțeleagă. Nu ajunsese încă, dar putea să vadă. El mergea cu insistență în această direcție și era doar o chestiune de timp până să vadă manifestarea fizică. De ce? Pentru că el îndrăznește și biruia frica în timp ce furtuna făcea încă ravagii.

Majoritatea oamenilor ne critică pentru că încurajăm un pacient cu cancer, spunând: „Îndrăznește. Nu te teme. Domnul este cu tine! De ce nu Îl lauzi pe Dumnezeu chiar acum pentru vindecarea ta?” Ei spun: „Nu înțelegi durerea prin care trece această persoană? Medicul spune că va muri și tu rostești «credință». Nu dai dovadă de înțelegere!” Ei nu înțeleg că, odată ce ești calm în interior, este doar o chestiune de timp până când se face liniște și în exterior. Odată ce primești răspunsul în inima ta, acesta se va manifesta pe tărâmul fizic.

În zilele noastre, însă, modul tradițional de abordare a problemelor oamenilor din biserică este acela de a li te alătura în groapa lor, spunând: „Ești absolut îndreptățit să fii furios, înverșunat și rănit. Și eu cunosc aceste sentimente!” Noi pur și simplu ne lăsăm doborâți, ne complacem, plângem și ne simțim la fel de descurajați și de înfrânți ca ei, în încercarea de a-i „îmbărbăta”. Practic, noi încercăm să avem înțelegere pentru ei. Eu nu spun că trebuie să fim insensibili, neubitori sau să refuzăm să recunoaștem că cineva se află în dificultate. Dar trebuie să le oferim ceva mai mult de atât.

Noi trebuie să facem ce a făcut Isus. Majoritatea oamenilor din zilele noastre ar spune: „Isus a fost insensibil. Cum a putut

---

GOLD BOOKS

Aceasta a fost o previzualizare gratuită.

Pentru a continua lectura, comandă cartea completă pe goldbooks.ro.

Cum să devii o persoană care umblă pe apă

de Andrew Wommack

goldbooks.ro

<https://goldbooks.ro/andrew-wommack/cum-sa-devii-o-persoana-care-umbla-pe-apa-87.html>

Livrare prin curier in 1-3 zile . Plata card sau ramburs

Editura Gold Books . Baia Mare